

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
returnează.
IMPRIMATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
In Viena: M. Dukas, Heinrich
Kocher, Rudolf Mosse, A. Oppel-
scholger; Anton Oppel, J.
Dumreicher. In Budapesta: A. Y.
Goldberger, Eckstein Bernat; In
București: Agenția Havas, Suc-
cursala de România; In Ham-
burg: Karoig & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
ordinară pe o coloană 6 or. și
10 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
costă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în săptămânul di.
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 181.

Brașov, Luni-Marti, 15 (27) August.

1895.

Din cauza sfintei sărbători de mână țiarul
nu va apăre până Mercuri seara.

Tactică absurdă.

Brașov, 12 August v. 1895

Trebue, că căldurile caniculare
incă nu s'au sfârșit în Pesta, căci
numai așa ne putem explica aiură-
rile și părerile descreeate, cu cari
debutază organul lui Max Falk,
„Pester Lloyd”, în numărul său de
Sâmbătă.

Tema, ce și-a ales-o de astădată
numitul organ guvernamental, este
o paralelă, ce-o trage între așa dișii
„irredentiști români” și între „irre-
dentiști bulgari”.

A sosit adecă la Pesta scirea
sensatională, că autoritățile din Con-
stanța ar fi dat de urma unei con-
jurațiuni, care nu urmărește alt scop,
decât de-a face, ca Dobrogea să fiă
administrată de Bulgaria.

Intru cât această scire este esactă,
ori nu, rămâne să se constate din
partea competentă. Destul că „Pester
Lloyd” o ia ca esactă și con-
chide, pe baza ei, că „irredenta bul-
gară” își ridică capul în Dobrogea,
amenințând integritatea statului rom-
mân.

Foia guvernului unguresc arată
o bucurie copilărească pentru această
scire, „care — dice ea — va fi tre-
buit să eșerocite asupra senatorului
și profesorului Urechiă, presupusa
căpeteniă a „irredentei române”, un
efect, ca și când i-ar fi turnat un
ciubăr de apă rece peste capul său
cu creerii înfierbântați”.

Și de ce?

Pentru-că, după „P. Lloyd”,
preinșii irredentiști români și pre-
tinsa lor căpeteniă au trebuit să se
convingă, că uneltirile lor, cari țin-
tesc a atîta cetățeni din state stre-
tine la resvrătire în contra legilor
țării, au adus fructe rele pentru in-
săși România, cum ar arăta resul-

tatut dela Constanța. Trădătorii dela
Constanța, exclamă „P. Lloyd”, sunt
după scopurile, ce le urmăresc, carne
din carnea lui Urechiă și a soților
lui.

Și acum se vedeți posnă! Foia
ungurescă găsește, că decă „irreden-
tiștii români” ar fi prevădūt conju-
rația din Dobrogea, de sigur, că
n'ar fi conspirat peste granițele Ro-
mâniei. Căci etă ce se pōte întem-
pla acum: Aprobând ei, adecă irre-
dentiștii, tradarea de patriă, acum
nici nu mai au dreptul de-a protesta
contra celor ce se petrec în Dobro-
gea.

„Decă, — dice „P. Lloyd”, — se
consideră ca o procedere corectă,
vrednică de simpatia, că Români
din Ungaria, așa-dără cetățeni un-
guri, se nisuesc de-a înstrăina o bu-
cată de teritoriu dela Ungaria, atunci
nu mai pōte să declare de neco-
rect și demn de osândit, că cetă-
țeni români fac tot aceeași față cu
România. Decă însă conjurații au
fost Bulgari, cari se află sub scutul
României, atunci Urechiă cu ade-
renții săi i-au autorizat să abuzeze
în mod atât de miserabil de scutul,
ce li s'a dat...”

Atâta este de ajuns spre a pune
în evidență mersul ideilor descree-
rate, ce le desfășură „P. Lloyd”
din incidentul amintit, și spre a în-
telege, că în realitate cei dela foia
lui Falk au, în adevăr, cea mai ur-
gentă lipsă de ciubărul cu apă, care
se stêmpere ferbescenta estra-ordi-
nară a creerilor lor bolnăvicioși.

Nu-i e rușine lui Max Falk și
soților săi, să debuteze cu asemeni
ticăloșe asemănări în fața unei in-
tâmplări, care nu are nici cât negru
sub unghiă o afinitate cu mișcarea
în cestiunea națională română și care,
decă s'ar adeveri, ar fi o întâmplare
tot atât de amenințătoare și pericu-
lōsă pentru Unguri, ca și pentru
Români?

Ne disgustă și numai a reveni
asupra tacticei absurde, observată de
cătră Unguri, în a întortochia sta-
rea adevărată a lucrurilor și a atri-
bul mișcării naționale române, —
care nu țintesc, decât la conserva-
rea limbei și a naționalității, și la
înaintarea culturii române între mar-
ginele politice date, — a-i atribui,
dicem, scopuri irredentiste.

D-l Falk este raportorul comi-
siunii de esterne a delegațiunilor, și
în calitatea acesta a putut să se con-
vingă și mai mult — decât s'a con-
vins lumea mare din discursul con-
telui Kalnoky — că despre nisuiște
irredentiste, manifestate în mod real,
n'a fost și n'a putut fi vorba în Ro-
mânia, căci de era așa, alt-fel ar fi
sunat declarațiunile ministrului de
esterne.

D-l Urechiă și soți au dovedit-o
și cu ocaziunea conferenței interpar-
lamentare dela Bruxella, că sunt de-
parte de asemeni nisuiște și că sunt
conduși în general de dorința de-a
se aplana diferendul dintre Români
și Unguri cât mai grabnic și pe-o
cale cât mai pacinică.

Dăr de ce se mai pierdem cu
vinte? Foia guvernamentală ungu-
rescă dovedește și prin espectoră-
țiunile amintite, că are consciința
deplină a nedreptății cauzei, ce-o
representă, și că de aceea își ia re-
fugiu la asemeni absurde, ridicule și
totodată și răutăcioșe apucături.

Să nu se jōce cei dela „P.
Lloyd” cu focul, căci conjurația din
Dobrogea, decă ea s'ar adeveri și
ar avé urmări, ar puté deveni tot
atât de gravă în consecențele ei
pentru Ungaria, ca și pentru Ro-
mânia.

CRONICA POLITICĂ.

— 14 (26) August.

Pressa germană continuă a-se ocupa
cu cestiunea naționalităților din statul un-

gar, luând hotărît poziția în favorul Ma-
ghiarilor. Ast-fel foia „Berliner Börsenkurier”
dice, că alianța naționalităților este direct
îndreptată contra supremației maghiare și
a unității statului maghiar. Vorbind de Con-
gresul naționalităților dice, că tendințele
lui cu greu se vor puté realiza, deoarece
majoritatea celor trei naționalități, dăr mai
ales clerul înalt român și Românii mai bo-
gați stau departe de ultraiști. Așa de es.
metropolitanul Miron dela Sibiu a declarat
înaintea unui diarist maghiar („Nemzeti
Ujság”), că nu înțelege cum de Slovacii
și Sărbii s'au lăsat în pertractări „cu ast-
fel de ómeni”. Româniea „moderată” s'a
pus pe teren pasiv, fiind-că „ultraiștii” s'au
îmbulțit pe plan. Foia germană dă apoi
espresiune speranței, că elementele „mode-
rate” din sinul naționalităților se vor scōte
de sub presiunea „ultraiștilor”, vor forma
o partidă, ca pretensiunile lor să aibă efect
pe cale legală și pe basă mai constituțio-
nală. Apoi dice: „Valachii, ca și celelalte
naționalități din Ungaria au tōte posibili-
tățile, ca în privința culturală și economică
să se desvōlte liber și n'impiedecat(?) In
privința acesta, Ungaria pōte să se încōrdă
liniștit judecării sănătōse a întregii Europe.
Decă statul maghiar își apără unitatea na-
țională și integritatea contra ori căror ten-
dințe irredentiste, atunci nu numai că lu-
crează în interesul bine priceput al său, ci
corespunde și așteptărilor europene. Un-
garia are o hotărîtă misiune la granițele Ori-
entului. Misiunea acesta și-o pōte implini
numai ca stat unitar național bine închie-
gat”. — De sigur, că articolul fōiei ger-
mane e scris de vre-un Jidan din Pesta,
la porunca din Banffy.

Foia ungurescă „Magyar Hirlap” pu-
blică un interviu, ce l'a avut corespon-
dentul său din Bruxella cu ministrul pleni-
potențiar austro-ungar Khevenhüller despre
succesele lui Apponyi la conferența inter-
parlamentară. Khevenhüller, dice corespon-
dentul numitei foi, a declarat, că vorbirea
lui Apponyi în conferință „a spulberat tōte
machinațiunile propagandei române” c'un
aparat oratoric cum abia decă s'a mai dat

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Dragoste primejdiosă.

Schiță, de I. Korn.

„Frumōsa Spaniolă” se numea ea și
lăganul ei fusese Valencia; ea — grațioasă
dansătoare Chichita — putea să se jōce cu
surul, ca și cu pērul ei abundanț și negru
ca pana corbului. Ochii ei negri și mari
emulau în focul lor cu strălucirea briului,
ce încingea trupul ei bine format. La pi-
ciōrele ei, ale căror glesne erau încinse cu
brășete de brilant, zăceau adoratorii. Dăr
ea nu asculta pe nimenea, de când iubea
pe Jaques.

Mai înainte Spaniola nu sciuse, ce e
amorul; abia când privi pe frumosul tēnēr,
cere făcea figură elegantă pe trapez, invē-
țase, ce e amorul. Mai înainte fusese mândră
pe frumșetea ei și primea tributul boga-
ților ei adoratori. Inima ei însă rămase
rece, pentru nici unul nu simțea Chichita
interes, cu tōte că cheltuiiau pentru ea
sume enorme.

Ea numai atunci zimbea satisfăcută,
când comōra îi crescea, ca și un munte
scânteitor. Acum încet se schimbară lucru-

rile. Acum pulsul ei nu bătea așa tare,
când privea marea de brilante dinaintea
ei, dăr tremura de bucurie, când putea să
țină în mâinile sale blondul cap al lui
Jaques și cu buzele ei fierbinți să depună
o sărutare pe ochii albaștri ai tinerului și
pe gura lui pofitōre de sărutări.

— Jaques, o scumpul meu Jaques, cât
de mult te iubesc! șoptea atunci ea plină
de fericire. Decă vre-odată mă vei părăsi,
atunci vei avé a te teme de furia mea!
San Jago di Compostello — n'asși puté su-
porta rușinea de a fi părăsită de tine, fără
ca să-mi rēsbun. De aceea îți spun: Iu-
besce-mă, séu temete de mine!

Blondul acrobat netețea fața ei ar-
dētōre și dicea zimbînd: „Ești o nebuna-
tică, dragă!”

Dansătōrea spaniolă și acrobatul erau
angagiați la același stabiliment în Londra
și trăiau ca nisce porumbei. Negura nu
împedea pe Chichita să credă, că trăiesce
cu iubitul ei sub cerul încântător și între
parfumul florilor din Valencia. Amorul în-
frumșetează și încăldește totul. Directorul
stabilimentului și publicul erau fōrte mul-
țamiți de ea — numai bonvivanții erau su-

părați de interesanta Spaniolă, deōre-ce
refusa ori-ce apropiere.

Cu deosebire un fabricant bogat in-
vidia și urea pe frumosul Jaques. Cu o
ocaziune, Mister James Singleton se espri-
mase astfel cătră un amic al său: „Bucu-
ros asși plăti o sută de punți sterlingi pen-
tru săracii din Londra, decă filăcaul acela
și-ar frânge odată gâtul, cădēnd de pe tra-
pez. Prostul Neamț, nu scie să prețușcă
pe Chichita!”

Mister Singleton se gândea, cum să
despartă pe cei doi amoresi. O cântăreță
francesă, care venise numai de două zile
în Londra, se încerca să cucerescă pe bo-
gatul fabricant. Observând acesta, Singleton
dise cătră mademoiselle Bombon: „Intōrceți
săgețile spre frumosul Jaques. Decă pe
acela îl vei răpi dela Chichita, — atunci
în ochii mei vei fi cea mai viclōnă și se-
ducētōre femeie din lume!”

Parisiana rise: „Prostul acela, să-l fac
să se înnebunescă după mine? Dăr la ce?”

Singleton se aplecă la urechia tinerei
cochete: „Vei câștiga cincisute de punți.
Aici e prima sută. Mademoiselle — înțelegi?”

— „O, da, înțeleg. D-ta îți îndrepti
privirile spre dansătōrea spaniolă. Ei, voi

implini dorința d-tale și voi despărți pe
Chichita de amantul ei!” declară Miss
Bombon.

Intr'una din zilele următōre, frumōsa
Spaniolă se retrase între culise și scōse
un strigăt răgușit. Jaques alergă la ea și
strigă: „Ce, țî-e rēu?” El voi să o cu-
prindă de taliă, ca să o conducă până la
garderobă, — ea însă îl respinse. Ochii ei
împrăștiu fulgere. Ea cădū pe o sofa din
lojă și strîngēnd pumnii, gemū: „Miserabila,
vré să mi-l răpescă!”

Chichita își aruncă o manta peste
costumul său ușor și se duse érăși pe scenă;
ea se ascunse într'un unghi întunecos.

Afară cântă Mlle Bombon, în a doua
culisă sta Jaques cu ochii ațintiți asupra
Franțuōicei. Acesta trecū pe dinaintea lui
și atinse cu eventualul ei față tinerului.
Chichita se făcū palidă, și dinții ei albi lu-
ceau între buzele sale, ce erau contractate
într'un suris înfricoșat.

Franceza mai cântă un cuplet. Când
plecă pretextă, că i s'a sorintit un picior
și se rōdīmă de — Jaques.

Acrobatul o conduse, primind priviri
lâncede de mulțămire. Ea atērna de brațul

în deceniile din urmă, ceea ce este un nepus de mare succes pentru Maghiari. — Pe glasul acesta cântă și dubiosul Pázmándy în „Budapesti Hirnap“ de adl. Pázmándy însă nu vorbește de Apponyi, ci de d-l V. A. Urechia despre care dice, că a voit să țină un discurs colosal de lung, însă președintele Descamps, cerându-i textul, a șters din el aproape 9/10 parte, lăsând numai textul, care cuprinde declarația, că delegații grupului parlamentar român nu pot merge la Budapesta câtă vreme România din Transilvania și Ungaria sunt asupriți în mod nemilos. D-l Urechia — dice Pázmándy — a fost silit s'o ia pe oardă mai blândă, deoarece președintele Descamps i-a făcut cunoscut, că la cas contrar conferența interparlamentară va eschide pe Români din simlul ei. La acesta s'au fost învoit atât reprezentanții francezi, cât și cei ai națiunilor latine. Tote au fost cum au fost, dér „de n'ar fi fost cu noi Englesul Stanhope, Holandesul Rahusen și Austriacul br. Pirquet, n'am fi secerat nic' odată o victoriă atât de glorioasă“. — Nu comentăm, știut fiind cât creșemânt trebuie să se dea unui mistificator de talia lui Pázmándy. Am luat însă notiță despre spusele lui, ca să se știe, că e o greșală a conta prea mult la ajutorul străinului, mai ales când acesta nu-ți cunoșce durerea și păsurile, ci merge mai bucuros în luptă contra ta cu aceia de cari îl legă interese specifice.

„Figaro“ din Paris ocupându-se într'un articol cu România și tripla alianță dice între altele: „În împrejurările actuale, este greu a considera visita regelui Carol la Ischl numai ca un simplu act de curtoazie; acesta cu atât mai virtos, că acolo a fost ministrul de esterne Goluchowsky, cancelarul german Hohenlohe și Eulenburg, marele ambasador german la Viena. Apropierea României de tripla alianță era de prevădută, îndată ce a eșit în publicitate, că între Franca și Rusia alianța a primit forme hotărâte. E lucru firesc, că Austro-Ungaria și România să fiă aliate, nu numai pentru-că sunt vecine și interesele comerciale le sunt identice, ci și pentru-că au același contrar, pe Rusia. Pentru monarhia austro-ungară Rusia este un inamic, pentru România însă e un protector, care ar contopi-o în sine“.

Între Germania și Franca se pôte foarte ușor nasce un conflict diplomatic din următorul incident: Generalul francez Munier a publicat în diarul „Figaro“ un articol, subscris de el, în care aducând ca exemplu un dat concret, afirmă că oficerii germani au luat parte la jafuri și furături în resbelul dela 1870. Fiind această o cestiune foarte delicată, deoarece prin această e

ofensat un corp întreg oficeresc, de sigur se vor face cercetări amănunțite, fôrte stricte și se vor face reclamațiuni din partea Germaniei pentru de-a primi satisfacția.

„Correspondența Politică“ află din Sofia, că deputația bulgară n'a avut nici o misiune din partea guvernului, dér e greu de constatat, decât ea ar fi avut vr'una din partea prințului. Correspondentul diarului în cestiune pôte să asigure, pe baza unor comunicațiuni confidentiale, că deputațiunea n'avea misiunea de a face propuneri la Petersburg și n'a oferit nici o basă concretă pentru negocieri. Tote scirile în privința condițiunilor Rusiei nu se bazează decât pe combinațiuni. Resultatul definitiv al deputației este, că Rusia nu răspunde prin denegări absolute și că recunoșcerea prințului nu este cu neputință. Mitropolitul Clement ar fi asigurat pe prințul, că schimbarea de confesiune a prințului Boris ar sporî șansele recunoșcerei sale.

Cestiuni scolare.

Oradea-mare, August 1895.

Stim. D-le Redactor! Dela un bun prieten al meu am primit, nu de mult, programa gimnasiului gr. cat. din Beiuș, pe care am frunțarit'o mai de multe ori; am frunțarit'o cu mare interes, fiind pătuns de adevărul, că școlă și numai școlă este pétra angulară a edificiului nostru secular, școlă este și trebuie să fiă sanctuarul iubit de toți, oglinda dreptății și a disciplinei.

Disei oglinda dreptății, care oglinde însă, ici-colea, în câte-o școlă și din partea unor ómeni, pôte cam sanguinici, câte-odată se cam pătéză. Nu pot alt-cum să mă exprim, când ved, că unii dascali de ai noștri, acum avem așa mare lipsă de inteligență, nu știu din ce considerațiuni, pun piedeci tineretului român în continuarea studiului prin aceea, că îi aruncă cu ridicăta în secundă.

Nu dice, ca să premieze cine-va lenea și negligența, căci atunci ar pœoătui, dér s'e-mi permită ori și care dascal român observațiunea modestă, că decât noi nu ne încuragiam pe noi înși-ne și decât nu ne prețuim ceea ce avem mai scump, adică tinerimea, prin modul de conducere și instruire, cum vom puté aștepta s'e-o facă această cu noi străinii, cari după părerea mea sunt cu mult mai raționali și mai crutători față cu tineretul lor, decât noi față de al nostru, — și o face această mai ales în clasele superioare, ceea-ce aprobez cu drept cuvânt.

Să facem o mică asemănare de exemplu între gimnasiul romano-catolic din

Oradea-mare, al cărui raport l'am căpêtat dela un nepotăș al meu. În anul scol. 1894/95 în gimnasiul din Orade au fost 594 studenți, ér în cel din Beiuș 314, și ce observ? — pe când în clasele superioare ale gimnasiului rom.-cat. cad din limba germană 9 tineri în secundă, în al nostru gimnasiu cad 13. Tot-astfel stăm și cu limba grécă: colo din 314 cad în 4 clase 14, ici într'o singură clasă cad 12!

Permită-mi acum d-nii profesori respectivi s'e-i întreb: óre nu este această un non sens, care pôte să provină séu din mândria exprimată prin lătinésoul „Quos ego“... séu din rancóre, séu apoi chiar din lipsa de nedibăciă în instruire, căci dóră nu vou presupune, că d-lor profesori li-ar plăcé a-se juca de-a secunda cu aceia, cari forméză speranța națiunei?! Pentru-ce nu o fac această streinii, și pentru-ce chiar ai noștri? Răspunsul la întrebarea această mi-l pot închipui, și mi-l vou și formula într'o altă scrisóre.

Aceste mi-ar fi modestele observațiuni la programa de ést timp a gimnasiului maghiar din Oradea-mare și acelu gr. cat. din Beiuș. Vor urma și altele.

Încă ceva. La gimnasiul din Beiuș, precum observ din programă, profesor de limba germană e d-l Dr. Florian Stan, pe care lumea îl cunoșce ca om brav, cu minte și caracter forte, și tot-odată și bine vênjos. Cu tôte acestea mi-s'a dat să ceteșc prin diare și să aud dela prietenii mei din Beiuș, că un biet dascal calvin, din resbunare pentru-că i-a pus băiatul în secundă din caligrafia (di din caligrafia) vine diua la améđi și mi-și-l tœcă în cap și încă de două ori. Auđi lume și te miră. Stan-bolovan, care servise cu cinste trei ani la miliția și pe care 'l cunoșceam încă din copilăria ca pe un tiner vîguros, dér tot-odată și cu un temperament prea-prea vehement, și încă atât de vehement, de abia cred se esiste om, care venind mai de multe ori în atingere cu d-l Stan să nu-i fi esperiat vehemența și încă într'un mod destul de coluros să se fiă părut de un dascal calvin!! Când d-sa a mers ca dascal la Beiuș, imi aduc fôrte bine aminte, ce dicea: „merg să regulez pe ómenii aceia de acolo.“ Și la urmă ce trebui să aud, — că dânsul, vitêzul și ex-soldatul, deveni, nu regulat, ci chiar tocat de un dascal calvin!

D-l Stan e prect, n'ai ce s'e-i dice, nu s'a putut apêra, — s'e-i permitem și această pe un moment; ei, dér pentru-ce n'a lăsat, ca s'e-l pedepsescă asprimea legii, și pentru-ce și-a retras acusa? Asta eu și dimpreună cu mine tœtă lumea, care cunoșce pe d-l Stan, nu ni-o scim esplica. Ba, ce e mai mult, precum am înțeles, dăsoalașul la petraclare s'a purtat în mod de tot provocător, și d-l Stan totuși l'a iertat! Pôte va dice, ca preot: că și Dumnezeu iertă pœoătulosii. E bine, asta o scim cu toții, dér soim și aceea, că Dumnezeu numai așa ertă, decât pœoătulosii suferă pedepsa dictată, va să dice decât implinesce așa numitul canon pentru espiaie.

Cu una nu sunt în curat, până nu-mi va da deslușire însu-și d-l Stan, și anume: Óre ce dice corpul acela didactic, al cărui membru e d-sa, la păruiala colegului séu, și óre cine îi va șterge de pe cilindru bețele, cari an lăsat pe acela urme încă până aci neșterse?...

Bota.

SCIRILE PILEI.

14 (26) August.

Adunarea Asociațiunea. „Unrea“ din Blășiu, ocupându-se în numărul ei de adl la loc de frunte cu adunarea de mâne a Asociațiunei transilvane, dice între altele: „Salutăm adunarea Asociațiunei și îi dorim deplin succes. Dorim, ca lucrările adunării să fiă conforme cu lipsele timpului și cu chemarea sublimă, ce o are Asociațiunea. Dorim, ca dela adunarea din Blășiu o nouă viață să se revere peste Asociațiunea, o viață rodnică în binecuvântări, un avânt puternic pentru asigurarea scopului, care este cultura și prin cultură libertatea.“

Ucu. Un bu a guriu avem în concertul, ce se

va arangia. Concertul acesta va fi un eveniment. Pentru-că de astă-dată se va esec prima compoziție originală românescă, care pune basă operei românesce. Suntem mândri că din Blășiu, de unde a eșit prima mină culturală național românescă, are iese și cea dintâiu compoziție musicală românescă de valóre artistică. Și fiind-că eșigda Asociațiunii se întâmplă acest fapt pentru însă-și Asociațiunea vodem un bun auguriu pentru un și mai bun viitor.“

—o—

Un proces de presă. Cetim în „Dreptatea“: „Redactorul responsabil al fôiei noastre, d-l Dr. George Candra, a fost citit înaintea judei instructor Kirvay, unde fost supus unui interogator în cestiune a lor mai recentți șapte articoli înoriminați din partea procuraturii regesci. Prin această mai nouă serie așa-déră fôia noastră a opt-spre-dece articoli înoriminați.“

—o—

O școlă de stat, care nu maghiarizează. Lui „Erdelyi Hirado“ i-se scrie dela Ciachi-Gârbau, că acolo se înființase un școlă ungurescă de stat cu un învățator și o învățătoare, în nădejdea, că școlă va puté să maghiarizeze „valahim“ de pe acolo.“ Dér nădejdea a rêmas numai nădejde, căci Români sunt tot Români și nici măcar unul dintre ei nu și-a pus pinteul la picioare. Correspondentul fôiei unguresol recunoșce însuși, că e pœcat de banii cei scumpi, pe cari statul i-a pierdut cu ridicarea acestor școle în speranța maghiarisării, deoarece școlă ungurescă, cum dice el, nu face decât o ispravă, pe când Români de-acolo țin școlă confesională cu mai puține cheltuieli dér totuși frumôsă și regulată.

—o—

Atentat asupra lui Wilhem? După cum se anunță din Cumberland, poliția de acolo a primit în secret soiri, că socialii germani ar fi avut de gând să încerce un atentat asupra împêratului Wilhelm, în timp când el petrecu în Anglia. De aceea poliția englesă săptămânile trecute a luat tœtă măsurile, ca împêratul să fiă fôrte bine pazit, așa încât și noștea stetea pază la fôrta réstra dormitorului séu.

—o—

O statistică a recoltei. Ministrul unguresc de agricultură publică valórea recoltei grâului și a secerei întregii lumi pentru anul 1895. În principalele state producătoare de colta din 1895 este inferiôră aceleia din 1894 atât sub raportul calității, cât și sub raportul cantității. Produsul grâului în Ungaria în 1895: 41,553,596 chintale metrice contra 41,906,012 în 1894. Secara a dat 1113,97,485 chintale metrice în 1895, contra 164,31,567 în 1894. Têrile de împoșta au trebuință anul acesta de 114,000,000 chintale metrice, pe când têrile de export după-ce au acoperit propriile lor trebuinți nu vor puté esporta decât 93,000,000 chintale metrice. Rêmâne deci un deficit de 21,000,000 chintale metrice de acoperit.

—o—

Omoruri politice. Din Constantinopol se telegrafiază, că în Stambul a fost ucis un Armean cu numele Ughurlian, membru al poliției secrete. Omoritorul se crede că fi un agent al comitetului revoluționar bulgar. — Asemenea și din Ueskub se scrie, că protopresbiterul sêrbesco Blajo Popovici a fost ucis în comuna Gremiza, pe când se făcea visitația cononică. Popovici a fost ucis, dice-se, de Bulgari.

—o—

Atentat contra casei-Rotschild. Din Paris sosese soirea despre un atentat sensationnal plânuit contra baronului Alfred Rotschild, însă a cărui jertfă a cădut la kobszki, funcționar la casa-Rotschild. Așososit o scrisóre pe adresa Alfons Rotschild, care abia a fost tăiată, și ea se rupse în bucăți producând un șgomot uriaș. Un ochiu al lui Iakobszki a fost ars și un deget dela mâna stângă sdrobot. În scrisóre era pusă cu mare atențiunea diuamită destinată pentru Rotschild. Casul a produs mare senzația.

—o—

O criptă de pe timpul Romanilor. Vinerea trecută, cu ocaziunea unor săpă

frumosului Jaques, — Chichita vedu această și de ce nu sârea ca o tigroică?

Chichita zimbea; ea zimbi și atunci, când Jaques veni să o ia, și nici o silabă de imputare nu eși din gură ei. Dér bunul Jaques nu află nici aceea, că frumôsă Chichita făcu o vizită Francezei în camera ei din hotel.

— „Mademoiselle“, dice Spaniola către rivala ei. „Sunt bogată și posed juvaeriale și bani. Vei pârasi încă astăzi Londra și vei fi bine rêsplatită pentru pierderea locului“.

Mlle Bombon ridică capul cu mândria. „Voiu rêmâne, căci iubesc pe d-l Jaques!“ — „Îl iubesci — D-ta?!“ dice cu batjocură Chichita. — „Da, eu!“ Mai întâiu aveam să despart pe frumosul Jaques de D-ta. Mr. Singleton o voia, dér acum mi-aș da bucuros viața pentru Jaques. El e atât de frumos!“ — „Dér el nu te iubesci!“ dice Chichita tremurând de furie. — „O, da; Jaques mă iubesci. Astăzi la șese ore va fi — la mine. Poți să vii și D-ta, sennorită. Atunci îți va spune Jaques singur, că de adl încolo voesce s'e-mi aparțină mie!“

Chichita se ridică cu mândria și, privind cu dispreț pe Franceza, dice abia respirând: „Jaques nu va veni la D-ta!“

Chichita alergă acasă; ea tractă pe

Jaques cu mai multă tandreță, ca de altădată. El primi cu plăcere drăgostirile ei și mânca cu mare poftă. După cafea se ridică. „Trebuie să es afară în aer curat!“ dice el. — „așteptă până când imi fac toaleta, căci te voui însoți!“ dice Chichita. El voi însă să plece. Chichita îi tăia calea: — „Iubesci pe Bombon. Voesci să mergi la ea?“ — „Află deci: că da Mê duc la Zaira, i-am promis!“ răspuse Jaques.

Ca o leică rănită strigă Chichita: „Și eu i-am spus miserabilei, că tu nu vei merge la ea“.

Mlle Bombon veni indispusă în stabiliment la reprezentăune; ea așteptase înzadar pe frumosul Jaques. Registrul se jăluia, că n'a apărut încă frumôsă spaniolă și cu iubitul ei. În fine, căci era timpul suprem, trimise un servitor la locuința Chichitei. Într'aceea însă sosi un curier cu o telegramă către direcțiune, în care sta:

„Nu mai aștepta pe sennorită: ea a plecat spre un continent îndepărtat, ea mă iubesci, — sunt fôrte fericit!“... Singleton“.

Servitorul, trimis la locuința Chichitei, apărî palid și tremurând pe scenă și anunță, că pe frumosul Jaques l'au aflat mort cu capul sfărîmat de un glonț și că Chichita a fugit.

ur, s'au aflat într-o stradă a Clușului (Parkasutza) nișe antichități foarte prețioase. Mai întâi s'a dat de vîrfurile unei colone și de-un bust de pe timpul Romanilor, apoi rămășițele a două sioriuri, o placă de bronz și un cutiț fermos. Săpând mai departe, până Sâmbătă la amiază s'au găsit încă două sioriuri, dintre care unul, mare și săpat în piatră, probabil, că a fost menit pentru un bărbat, ér al doilea sicriu pentru un copil de 10—14 ani. Prețioasele obiecte, artistic lucrate, lasă a-se conchide, că a fost cripta familiară a vre-unui legionar român. Săpăturile continuă.

Coresep. „Gaz. Trans.“

București 13 Aug. 1895.

Onorate D-le Redactor!

În sfîrșit deunăzi cerului i-a fost milă de noi, dînd o ploaie abundentă și binefăcătoare, în urma căreia a sosit și mult așteptata răcoare. Deși rațele sîrului strălucesc acum în totă a lor splendore, cu toate acestea le putem suporta, căci adierea răcoasă a vîntului, pare că ne risipește greutatea atmosferică, ce o simțiam mai înainte.

Cu petrecerile sociale n'am prea stat rîu în vara aceasta. Au fost serbări populare în fiă-care Duminecă, dintre care cele mai reușite și mai frumoase au fost serbările Pressei arangiate în grădina Cismegiu. Au fost bătaia cu flori, iluminatie, focuri de artificii, curse cu velocipedul, tombele etc. Lume a fost destulă, așa încât și astăzi, precum și în ziua de Sf. Măria, vor continua aceste petreceri, în necazul publicului mai sêrac, care se vede lipsit acum de cercetarea unicei grădini publice mari din Capitală.

O variațiune ôre-oare ne-au adus-o curiozitate de velocipediști la Mogoșoia, trecînd de-alungul Calei Victoriei spre șosea. Cu deosebire damele escelează prin ținuta lor elegantă și mlădișă, și sper, că în curînd vor întrece pe bărbați, de-ôre nu le lipsește de loc entuziasmul pentru acest sport. Deocî avem dansatôre și călărețe de circ, de ce se nu avem și artiste ale mișcării pe rôtă? Fîresce, că sunt și ômeni, „observatori de rigôre ai moralei“ și ai „bunului gust“, cari cîrtesc în contra acestor sport pentru dame, dicînd, că pozițiunea ce o au pe rôtă nu prea e estetică, că încordarea forțată a corpului produce o ținută de multe ori incompatibilă cu demnitatea sexului frumos. Eu unul nu fac parte din acești moralisti, și a-și ține de cel mai frumos moment al vieții mele se vîd pe un velociped o damă de o dimensiune colosală a corpului, alergînd pe întrecute cu o locomotivă de tren!

Evenimentul de căpeteniă, ce a preocupat publicul capitalei zilele aceste, a fost dublul duel al D-lui general Lahovary. Causa este următoarea: D-l general Lahovary, fost ministru de război și actual șef al marelui stat major al armatei, a avut la Sinaia un conflict la o partidă de joc de cărți cu d. Al. Catargiu, ambasador al României la Petersburg. Acest conflict s'a aplacat printr'un duel cu pistolul, întemplat la Sinaia, din care adversarii au eșit nevătămați și s'au împăcat pe teren. Cu această părea, că incidentul s'a închis, când într'un dîr opțional din capitală a apărut un articol injurios la adresa d-lui general Lahovary. Acesta simțindu se vătămă în onoarea sa a trimis martori autorului articolului din cestiune, d-lui locotenent în retragere Niculescu. Martorii ambelor părți au decis, ca afacerea se se trateze pe cale cavalerescă, și adevă cu spada. Duelul a avut loc la Băneasa (lângă București). La a patra prîsă a primit D-l Lahovary o rană în pept de-asupra țîței drepte, adîncă de 3—4 centimetri. Prin această generalul n'a mai fost capabil de luptă și duelul s'a terminat. Martorii d-lui Lahovary au fost: loc.-colonelul Constauidescu și maiorul Costescu, ér ai d-lui loc. Niculescu au fost căpitanul Cruțescu și colonelul Negel. Rănitul a fost transportat în trăsură acasă. Lovitura a produs o puternică he-

moragiă și o reacțiune asupra plămîului drept. Medicii speră, că rănitul se va vindeca în timp de 14 zile. Generalul a fost cercetat îndată de numeroși amici, între cari multe notabilități din capitală.

În săptămîna trecută s'a început pertractarea procesului furturilor dela acoisele primăriei. Acest proces va dura mai multe zile. Celalalt proces dela Galați, s'a amînat pînă ce vor fi interogate mai multe persoane implicate.

În Mercuria trecută a izbucnit un foc vehement în calea Victoriei. S'a aprins coșul caselor lui Bossel din Pasagiul român. Focul a fost localizat, dér pagubele sunt mari. Edificiul a fost asigurat. Alte evenimente mai importante nu s'au petrecut în capitală.

Mai înainte de a încheia, nu pot trece cu vederea mărșă și istorică de astăzi, pe care ar fi trebuit ca totă România să o sărbătorească, și despre care am cetit ieri în prețuita „Gazetă“ un apel călduros al valorosului român N. D. Popescu. Astăzi 13 August se împlinesc 300 de ani de când Mihaiu Vitezul a bătut pe Turci la Călugăreni. Acestă luptă constituie una dintre cele mai frumoase pagini ale istoriei noastre, amintindu-ne faptele celui mai glorios și vitez domn al Românilor, care, cum dice nemuritorul Băloescu, a încheiat prin mărșele sale fapte secolul al șese-spre-șeculea. Nu-mi pot explica indiferentismul și letargia celor competenți, cari au făcut atîta șgomot în jurul statuei lui Mihaiu Vitezul. Ar fi bine să se sărbătorească această și mai târziu. *Mieux plus tard que jamais.*

U—u.

Din Bucovina.

— August 1895.

Nu li-a plăcut d-lor cu musca pe căciulă, că se trezie lumea. Nu li-a plăcut declararea „Gazetei Bucovinei“ că ea nu mai aparține cloiei, și se supăraseră grozav pentru-că a somat și pe corespondentul „Gazetei Transilvaniei“ să se alieze cu dînsa spre a-i vedi. Și puternicii zilei, avînd fulgerul de porunc în buzunar, au dat ordin ca „Gazeta Bucovinei“ să nu se mai tipărească în tipografia arhidieceșană.

Așa a și fost și, ceea ce se vorbea cu trei săptămîni în urmă numai în taină, înaltul sfat în ședința din 1 (13) August o și isprăvi. Ispravă de om năcăjit, care pe patul morții își blastamă zilele vieții sale, de ce n'a fost mai bun.

Cam tot așa i și cu ordinul consistorial, care oprește, ca Bucevschi să fiă casarul „Gazetei Bucovinei“ și Zaharia Voronca să-i fiă editor, căci — vedeți D-Vôștré, — această fiind preot, după opiniunea marelui legislator, în al căruia creier s'a olocit acest ordin, are numai să acopere păcatele proistoșilor și nici de cum să nu le descopere. Așa-i spiritul timpului, — în Bucovina numai! Și apoi și redactorul responsabil, fiind și el nîm de preot, a fost somat prietinesce a-se lăsa de redacțiă și așa sêrmane „Gazeta Bucovinei“ voia să-i cînte Consistoriul „cu duchurile dreptilor“, cu o ôră mai înainte de ce li-a veni și altor rîndul.

Așa-i la noi în țără, ori ce mișcare de-a deștepta poporul este oprită de cătră cei mari ai noștri, căutându-se a-se da lui Călătorescu cu miile de florini, ca să nu scrie. Ba ceva mai nostim: în timpul din urmă cei cu musca pe căciulă au făcut promisiuni, unuia sêu altuia, că li-va da decrete de laudă, parochii bune, numai să nu fiă proșcă și să tot scrie prin gazete. Aceste sunt adevăruri, cari nimenea nu le pôte nega, ér la timp le vom da publicității, ca să șoie lumea, că Călătorescu nu și-a vîndut cîntea și că cei dăruiți nu stau în legătură cu dînsul. Aceste spre clarificare, căci mulți nespălați se îndesă a primi favoruri și n'aș voi să-mi stîrbescă oinștea!

Și-așa șermana „Gazeta Bucovinei“ a rămas vedușă din mila și îndurarea ordinului consistorial și nu apărî la 3 (16)

August a. o., ér în numărul dela 6 (18) August aduce în „Avis“ cauza prioinei și spune, că vre-o 14 zile pôte nu va apăre, pînă ce va afla altă tipografiă și alt personal la redacțiă. Să le fiă de bine, căci încă corôna le mai trebuia și acuma prin acest ordin, bătut cu pietre sourpe, și-au pus pe cap o corôna nemuritoare și veșnică pomenire, c'a fost odată...

Nu mă voi ocupa mai pe larg despre acest ucas, căci „Gazeta Bucovinei“ promite a vorbi despre dînsul; la cas înșă, când ea nu i-ar face replica cuvenită, mi-s'a cerut să-l întind și să-l croșc eu, ceea ce voi și face.

Ucasul present este dovada cea mai eclatantă, cum pricep acești matadori a-se rectifica: „Sic volo, sic iubeo! Incepuse „G. B.“ a face numai un preludiu asupra stării arhidieceșei, dér fiind-că a spus; „fiă-care cuvînt scris este a tăia în carne viă“, și-au temut pielea și au aflat de bine în înțelepciunea lor de a opri tipărirea. Eca posnă, s'au supărat găinele pe porumb, când vor fi hămășite de fôme il vor căuta.

Nu credă înșă Domnii, că prin această „G. B.“ a pierdut ceva. Ea s'a făcut mai interesantă și va fi cetită și prețuită mult, îndată ce va începe a nu cruța pe cei pécătoși. Acuma înșă-i vorba, cine se va încumeta să ia redacțiă, ca să se începă lupta? Nici-odată cestiunea n'a fost mai delicată, decât astădată. Dela viitorul redactor sêu redacțiă depinde perpetuarea ori sanarea rului. În cazul din urmă „G. B.“ își va recăștiga terenul pierdut, ér în cazul dintăiu bieții Bucovinei vor fi siliți a se plînge și mai departe prin Gazetele de peste Carpați. Vom vedé, eu înșă nu voi tăcea.

Călătorescu.

Intîmpinare.

Onorată Redacțiune! Este în rătăcire autorul corespondenței apărute în nr. 179 al „Gazetei Transilvaniei“, pentru-că eu, nu numai că nu sunt solidar cu instituțiunea „căsătoriei civile“, ci chiar și în articlii incriminați am combătut direct această instituțiune, ca contrară tuturor drepturilor și mai virtos ca derogatôre demnității de „Sacrament“ a căsătoriei creștinesci, încât trebuie să protestez contra încercărilor de a li-se atribui aceloră vre-un înțeles contrar învățăturilor dogmatice ale Bisericii. Altcum principiile „directive“, ce le-am accentuat eu în acei articlii, se cuprind tôte în Conciliul nostru Provincial. Rugându-Vé să binevoiți a-i informa despre aceste pe P. T. cetitori ai „Gazetei“, cu deplină venerațiune sunt

Oradea-Mare, 25 August 1895.

serv umilit:

Dr. Augustin Lauran.

Școlile medii gr. or. române din Brașov.

Avis.

Inscrierile pentru anul școl. 1895/6 la școlile medii gr. or. române din Brașov (gimnasiul mare, școla reală inferioară, școla comercială media) se vor face în zilele 1/13, 2/14 și 3/15 Septembrie a. c.

Studiile pregătitoare, cari se cer la aceste școle sunt: a.) pentru primirea în cl. I gimn. și I reală, absolvirea cu succes a clasei IV elementare (primare) și trecerea unui esamen de primire, ce este a-se depune cu o zi înaintea înscrierii, avînd școlarii să dovedescă un cuant suficient de cunoștințe din cetire și analiză și din cele 4 operaițiun simple ale calculului; — b.) pentru primirea în cl. I comercială se cere, ca școlarul să fi absolvat cu succes 4 reale sêu gimnasiale, în cazul din urmă avînd să depună esamenul de primire din limba franceză; — c.) pentru primirea în celelalte clase ale școlilor medii se cere absolvirea cu succes cei puțin suficient a clasei precedente.

Esamenul de primire al școlarilor, cari vor să intre în cl. I gimn. sêu I reală se va face în zilele de 31 August v. și 1 Septembrie v. a. c. Esamenul supletorii și de emendare ale școlarilor căduți din câte 1 studiu se vor ține în 31 etc. st. v. dela 8—12 a. m. și dela 1—5 p. m.

Din cauza aglomerării mari de școlari în cl. I gimn. la înscrierea în această clasă se va observa următoarea ordine: în

1 Septembrie v. se vor imaticula numai școlarii, cari au terminat clasele elementare cu nota generală de foarte bine, în 2 Septembrie v. cei cu bine, ér în 3 Septembrie v. cei cu suficient, — între cești din urmă în prima linie școlarii din Brașov și comitatul Brașovului. În tôte celelalte clase imatricularea se va face în ordinea presentării, fără aceste restricțiuni.

Școlarii, cari nu au absolvat clasa lor în anul precedent școl. la școlile noastre medii, au să se presinte la înscriere cu următoarele documente:

- 1) Testimoniu școlar de pe clasa ultimă absolvată;
 - 2) Atestat de botez;
 - 3) Certificat de revaccinare (reolture).
- Școlarii trecuți de 14 ani nu au să presinte acest document.

Didactrul, din care cel puțin jumătate este a se plăti necondiționat la înscriere, este pentru școlarii de religiunea gr. or. și gr. cat. 7 fl. în gimnasiul inferior și școla reală inferioară, ér în gimnasiul superior și în școla comercială 11 fl. — Școlarii de alte confesiuni plătesc didactrul împătrat.

Afară de didactru fiă-care școlar trebuie să plătescă îndată la înscriere încă următoarele tace:

- 1) Pentru bibliotecă școlarii din cele 4 clase inferioare câte 30 cr., ceilalți câte 50 cruceri;
- 2) Taosa pentru testimoniu și programa școlară 1 fl. 50 cr.;
- 3) Taca de primire de 2 fl., — care o plătesc odată pentru totdeuna acei școlari, cari pentru prima-dată se imatriculează la școlile noastre.

Dela tacele înșirate sub 1) 2) și 3) nu se scutesc nimeni. Se observă înșă, că școlarii dela școlile noastre, cari au fost scutiți de didactru în anul trecut școl., ca taca de testimoniu plătesc numai 1 fl.

Spre orientarea Stimaiilor Domni părinți, direcțiunea, în conformitate cu repetitele sale avisuri publicate în decursul anului școlar trecut, aduce la cunoștința celor interesați, că toți acei școlari, cari frecuentînd anul școlar precedent aci, nu și-au fost plătit didactrul întreg pînă în 1 Iunie v. a. c., nu vor fi înscriși pînă nu vor plăti pentru anul școlar curent didactrul întreg înainte.

Petițiunile de scutire de didactru ale școlarilor sêraci și diligenți, instruite cu atestat valabil de paupertate sunt a-se înainta în timpul dela 4—15 Septembrie v. la Domni profesori de clasă, cari le vor presenta conferinței profesorale spre ulterioară afacere.

Brașov, în 14 August v. 1895.

Diracțiunea școlilor medii gr. or. române din Brașov.

Virgil Onițiu,
director.

DIVERSE.

Săpunul. Între obiectele de toaletă locul prim îl ocupă săpunul, care este cel mai vechiu și cel mai întrebunțat. Încă vechii Germani cunoșeau întrebunțarea săpunului, ér Pliniu serie, că tinerii patricieni și patriciene romane îl întrebunțau nu numai, ca un mijloc de curățire, ci și pentru cultivarea pielei. Mai târziu s'au făcut multe încercări de-a scôte din us întrebunțarea săpunului, înlocuindu-l cu diferite cosmetice, dér fără succes. Unde sunt ați diferite soiuri de pudre, uleiuri, alifii, etc. etc., cari pe timpul Catarinei de Medicis și a Mariei Antoinetta aveau deosebită trecere în societatea înaltă? Tôte acelea nu mai sunt ați cunoscute nici măcar după nume, și nu-i vine nimînuia gustul de-ale întrebunța. Mai virtos ați, când fiă-care șoie, că e de ajuns a întrebunța ast-fel de cosmetice numai cât-va timp, relativ foarte scurt, pentru a ștricia cu deservire pielea, lumea cultă se feresce de ele, scotîndu-le cu deservire din us. Singur săpunul a mai rămas, ba consumul lui se sporesce încă, de-ôre-ce nu mai încapă îndoală, că aceasta este cel mai important și mai bun mijloc pentru îngrijirea pielei. Se recere înșă, ca săpunul să fiă bun, să nu conțină nici un acid și să cuprindă în sine multă unsore.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 24 August 1895.

Renta ung. de aur 4%	122.95
Renta de corone ung. 4%	99.75
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.25
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	103.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonuri rurale ungare 4%	98.20
Bonuri rurale croate-slavone.	98.75
Imprum. ung. cu premii.	158.75
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	146.20
Renta de hartie austr.	101.05
Renta de argint austr.	101.35
Renta de aur austr.	122.95
Losuri din 1860.	154.50
Napoleonori.	9.58 1/2
Marci imperiale germane.	59.10
London vista.	120.90
Paris vista.	47.85
Rente de corone austr. 4%	101.30
Note italiene.	45.65
Actii de ale Banței austro-ungar.	1060.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	488.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	401.70

Nr. 9616—1895.

PUBLI CAȚI UNE.

In următoarele părți de pădure, nemijlocit limitante cu orașul, se dau pe cale de oferte următoarele exploatare de lemne de stejaru pro 1895:

1. In așa numitul Sfafter Weber-eck 365 bucăți cu 144.540 m.³
2. „ Szekerut 473 buc. cu 255.248 „
3. „ Weitengrund 618 bucăți cu 424.412 „
4. „ Hattertgrund 93 bucăți cu 66.090 „
5. Inpartela stejariilor 33 bucăți cu 17.701 „
6. In Scurta putredă 25 bucăți cu 14.940 „

Laolaltă 1607 buc. cu 922.931 m.³

Ofertele se pot estinde atât asupra întregului, cât și asupra singuraticelor părți de pădure; au de a fi provădute cu un timbru de 50 cr. și cu dechierațiunea, cum-că oferentului i sunt cunoscute condițiunile, aflătoare la oficiul forestieral orășenesc, și că oferentul se supune lor.

Oferentul este de-a se provăde cu un vadiu de 5% din suma oferită. Ofertele, cari au de-a conține numele și locuința oferentului, au de a se așterne până în 6 Septemvre a. c. la prânț 12 ore domnului substitut de primariu Carol Jacobi. Pertractarea de oferte se ține in aceeași di la 4 ore după prânț.

Brașov, 13 August 1895.

764,2—3 Magistratul orășenesc.

Nr. 9616—1895.

PUBLI CAȚI UNE.

In următoarele părți de pădure se vînd pe cale de oferte următoarele cantități de lemne de stejariu: In așa numitul Weitengrund exploatarea pro 1894 606 metri. In așa numitul Weitengrund exploatarea pro 1895 2988 metri. In așa numitul Hattertgrund exploatarea pro 1895 508 metri. La olaltă 4102 metri. Ofertele, provădute cu timbru de 50 cr. și cu un vadiu de 5% din suma oferală, se pot estinde séu asupra întregii cantități, séu asupra singuraticelor cantități din locurile de pădure amintite, in fine au de-a conține declarațiunea, că oferentului i sunt cunoscute condițiunile de oferte și că se supune lor.

Aceste condițiuni se află la oficiul orășenesc forestieral dela 7—1 oră, spre esaminare din partea fiăcărui. Ofertele, cari afară de aceea au ca sé conține numele și locuința oferentului, sunt de a-se așterne cel mult până în 6 Septemvre a. c. la 12 ore la prânț D-lui substitut de primar Carol Jacobi, la care tot in aceeași di după prânț la 4 ore se va ținea pertractarea de oferte.

Brașov, 13 August 1895.

763,2—3 Magistratul orășenesc.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrise, administratiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădământ, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Admi istr. „Gazeta Trans.“

Cursul pietei Brasov.

Din 26 August 1895.

Bancnote rom. Camp.	9.56	Vënd.	98
Argint român. Camp.	9.50	Vënd.	98
Napoleon-d'ori Camp.	9.58	Vënd.	98
Galbeni Camp.	5.63	Vënd.	61
Marci germane Camp.	59.—	Vënd.	—
Ruble rusescoi Camp.	128. 1/2	Vënd.	—
Lire turcescoi Camp.	10.83	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101

Orele de cassă dela 8—1.

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungar.

„ALBINA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII
FILIALA BRAȘOV

Cec-Conto
la postă
Nr. 505.

primesce depunerii spre fructificare pe lângă 4 1/2 % netto, solvind însași darea de interese;

scotează polițe comerciale cu 5 1/2 %;

accordă împrumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6 % sub cele mai avantajoase condițiuni;

deschide credite în cont corrent

accordă împrumuturi pe hârtii de valoare, monede, giuvaere și mărfuri cu 6 %;

cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile indigene și străine, în special de cele romănesci;

reșcumpără fără nici o detragere cupone, escomptează cupone înainte de scadență, și

cumpără cu cel mai urcat preț cupone dela efecte române;

efectuează în modul cel mai incassări și plăți pe pietele din țeră și mai culantă în străinătate;

esecută în comisune ori-ce însărcinări de bancă sub cele mai ieftine condițiuni;

închiriază magazine și locuri libere de depou, pe teritoriul său strada Gării Nr. 45, care, situată nemijlocit lângă gara drumului de fier de stat, e legată prin șine proprii cu acesta și investită cu dreptul de vămuire și cântărire oficiosă prin organele drumului de fier de stat;

primesce în calitatea sa ca reprezentantă principală a societății de asigurare EQUITABLE din New-York oferte pentru asigurări pe viață sub condițiunile favorabile, participare a acestei societăți.

Onorabilelor administratiunii de fonduri și p. t. D-loră capitaliști le recomandă pentru plasarea de capitale Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei“ ale căroră cupone se reșcumpără semestrul fără nici o detragere, și cari se află de vëndare in cursul zilei a bursei din Budapesta, in piese de 500, 1000 și 2000 de corone. Comparând cursurile și produsul celoralte efecte indigene, se poate susținea cu totu dreptul, că

Scrisurile fonciare „Albina“ de 5% suntă și relativă cele mai ieftine și totodată mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.

Bonitatea absolută a foncierelor „Albina“ e garantată prin valorea celă puțină întreită a ipotecelor pe baza căroră se esmită, prin fondul special de asigurare a scrisurilor fonciare care e de fl. 200,000 și in fine prin totalitatea oră și cărei alte averi a institutului.

69—*

Biourile: Têrgul botelor nr. 22, etagiul I.

Biourile: Têrgul botelor nr. 22, etagiul I.

Orele de cassă dela 8—1.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:	Plecarea trenurilor din Brașov:
1. Dela Pesta la Brașov:	1. Dela Brașov la Pesta
Tr. accelerat: 5 ore 07 m. dimineța.	Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineța.
Trenul de persoane: 8 ore dimineța.	Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.	Trenul de persoane: 7 ore 43 min. séra.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute séra.	Tr. accelerat: 10 ore 26 min. séra.
2. Dela Bucuresci la Brașov:	2. Dela Brașov la Bucuresci:
Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.	Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dimineța.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după am.	Tr. accelerat: 5 ore 14 m. dimineța.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute séra.	Trenul mixt: 11 ore înainte de am.
Trenul accel.: 10 ore 19 minute séra.	Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
3. Dela Zêrnesci la Brașov: (Gara Bartolomeu.)	3. Dela Brașov la Zêrnesci. (Gara Bartolomeu.)
Trenul mixt: 7 ore 21 min. dimineța.	Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineța.
Trenul mixt: 1 ora 14 min. după am.	„ „ 5 „ 13 m. după am.
Trenul mixt: 8 ore 16 min. séra.	Trenul mixt: 9 ore 30 min. séra.
4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.	4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.
Trenul mixt: 8 ore 20 min. dimineța.	Trenul de persoane: 3 ore 5 după am.
Trenul de persoane: 1 ora 46 m. d. am.	Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimineța.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. séra.	Trenul mixt: 5 ore 20 min. dimineța.
5. Dela Sinaia la Brașov*)	5. Dela Brașov la Sinaia*)
Trenul de persoane 7 ore 40 m. dimineța.	Trenul de persoane 6 ore 40 min. séra.

*) Acest tren circulează numai Joia, Dumineca și la sêrbători.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acestă stabilimentă este provădută cu cele mai bune mijloce tehnice și fiindă bine asortatū cu totu felulă de caractere de litere din cele mai moderne este pusă in pozițiune de a puté esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acuratețā, precum:

<p>IMPRIMATE ARTISTICE
IN AURŪ, ARGINTŪ ȘI COLORI.</p> <p>CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE</p> <p>STATUTE.</p> <p>FOI PERIODICE.</p> <p>BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.</p> <p>PROGRAME ELEGANTE.</p> <p>BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI IN COLORI.</p> <p>ANUNȚURI.</p> | <p>REGISTRE și IMPRIMATE
pentru tôte speciile de serviciuri.</p> <p>BILANȚURI.</p> <p>Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.</p> <p>Couverte, in totă mărimca.</p> <p>TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.</p> <p>PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE</p> <p>BILETE DE INMORMENTARI.</p> |
|--|--|

Comandele eventuale se primescū in biourulă tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, etagiulă I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.